

Motion till riksdagen

1989/90:Ju7

av Sven-Erik Alkemark m.fl. (s)
med anledning av prop. 1989/90:2 om
trafiknykterhetsbrotten m.m.

Alkohol och trafik hör inte ihop. Lagstiftning och tillämpning måste markera detta mycket klart för att det skall få önskad effekt bland allmänheten. Onykterhet i samband med trafik är en av de största enskilda olycksorsakerna i trafiken.

Välgrundade beräkningar/undersökningar visar att i var femte trafikolycka med dödlig utgång finns alkoholen med som en av orsakerna. Det är därför inte förvånande att flera tunga instanser kräver en nollpromillegräns. En av dem är Transportarbetareförbundet. Lastbilsförarna vistas ständigt i trafiken och känner riskerna.

Regeringens proposition 1989/90:2 föreslår en nedre straffbarhetsgräns för alkoholpåverkan på 0,3 promille. Om man ordentligt vill markera att alkohol och trafik inte hör ihop måste man sträva efter en nollgräns.

Det är sant att vid huvudparten av olyckorna i samband med rattfylleri förekommer högre alkoholhalt i blodet än 0,5 promille, men tillräckligt många har lägre, för att lagstiftningen skall gälla också dem. Dessutom – och det är det viktigaste argumentet för en nollpromillegräns – felbedömer många sin egen tålighetsgräns och tror sig kunna dricka mer än vad som är lämpligt. En liten accepterad konsumtion av alkoholdrycker leder lätt till en successivt ökad, i tro att man också klarar det. Särskilt ungdomen är utsatt för en sådan attitydbildning.

Av olika praktiska skäl, inkl. de juridiska, torde det ej vara möjligt att införa en ren nollpromillegräns. Vi menar t.ex. att det i dag inte är opinionsmässigt möjligt att förhindra förtäring av måltidsdrycker typ lättöl. Detta är ju också accepterat av försäkringsbolagen med bibehållen helnykterhetsrätt. Det kan heller inte uteslutas att vissa matvaror kan förorsaka en mätbar alkoholhalt i blodet. Grundat på ett nollgränsresonemang stannar vi därför för en nedre straffbarhetsgräns på 0,2 promille. En eventuell gräns vid 0,1 promille menar vi inte täcker in alla tänkbara individuella avvikelser bl.a. till följd av kroppskonstitution, medan den i propositionen föreslagna gränsen 0,3 promille ligger onödigt högt.

Hemställan

Mot. 1989/90

Ju7

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs
att riksdagen fastställer den nedre straffbarhetsgränsen vid trafik-
onykterhetsbrott till 0,2 promille.

Stockholm den 18 oktober 1989

Sven-Erik Alkemark (s)

Evert Svensson (s)

Berndt Ekholm (s)

Britta Sundin (s)